Carmen Peregrina

Armonii celeste
Armonías celestiales

Poezie / *Poesía*

EDITURA KULT

HEBEL

Carmen Peregrina

ARMONII CELESTE / ARMONÍAS CELESTIALES
POEZIE / POESÍA

KULT / HEBEL

Carmen Peregrina

Armonii celeste
Armonías celestiales

Poezie / *Poesía*

EDITURA KULT

HEBEL Ediciones

Armonii celeste. Poezie / Armonías celestiales. Poesía
© Carmen Peregrina, 2018.

Coediție versiune digitală bilingvă (castellano-română) / Coedición versión digital bilingüe (castellano/rumano):

© Editura KULT, Buscarest, Rumania.
Colección Pro Carmine
Seria: Traducerii / Seria: Traducciones
ISBN: 978-606-94578-5-6

© HEBEL Ediciones, Santiago de Chile.
Colección Bajo Cuerda Poesía

Fotografia de pe copertă / Fotografía de portada: © Victor Tolosa.
Desen și colaj / Diseño y collage: Luis Cruz-Villalobos.

Ce este HEBEL. Este o marcă editorială fără scop lucrativ. Termen din ebraică ce semnifică efemer, în van, trecător, adiere care trece repede. Așa, această marcă vrea să fie un gest de fragilă permanență a cuvintelor, în ediții mereu preliminare care se lansează în spațiu și timp pentru a face bine sau simplu pentru a neliniști viața, care mereu este în permanentă devenire, în special acest "humus care privește cerul".

Qué es HEBEL. Es un sello editorial sin fines de lucro. Término hebreo que denota lo efímero, lo vano, lo pasajero, soplo leve que parte veloz. Así, este sello quiere ser un gesto de frágil permanencia de las palabras, en ediciones siempre preliminares, que se lanzan por el espacio y tiempo para hacer bien o simplemente para inquietar la vida, que siempre está en permanente devenir, en especial la de este "humus que mira el cielo".

Dedicație

Prietenului meu
cu nume de arhanghel

Numele tău

În fața numelui tău,
împărăția îndoielii,
dorință fără speranță,
voință fără putință...

În jurul numelui tău
se învârtește universul meu
plin de semnificante
tăceri și așteptări.

Numele tău - lumină
prin ținutul întunecat
al unui exil perpetuu,
misterul ultimei întâlniri.

Numele tău,
închis în inima mea
care bate fără să știe,
ascunde un posibil a fi…

Dedicatoria

A mi amigo
que tiene nombre de arcángel

Tu nombre

Ante tu nombre,
el reinado de la duda,
deseo sin esperanza,
voluntad sin potencia…

Alrededor de tu nombre
está girando mi universo
lleno de significantes
silencios y esperas.

Tu nombre – luz
por el reino oscuro
de un perpetuo exilio,
misterio del último encuentro.

Tu nombre,
encerrado en mi corazón
que late sin saber,
esconde un posible ser…

PÓRTICO
PORTÍC

CANTO PEREGRINO

Canta una peregrina
Canta como si no pudiera evitarlo

Canta desde muy hondo
Desde muy lejos
Desde donde palpita el amor
Desde donde duele la nostalgia
Y canta en silencio
Sólo los bosques pueden oirla
Sólo las gotas de agua
Y quienes a estos se asemejan

Carmen canta
Como su nombre
Peregrina entre las horas
Y las palabras
Peregrina entre la noche
Y el afecto
Entre el día
Y las necesarias distancias

Aquí son arrojados al aire
Un puñado claro
De sus cantos
Que pueden abrir puertas
Y limpiar ventanas
Como los besos de un niño.

Luis Cruz-Villalobos
Santigo de Chile, otoño 2018.

CÂNT PEREGRIN

Cântă o peregrină
Cântă de neoprit

Cântă din adâncul adânc
De departe
De unde pulsează amorul
De unde doare nostalgia
Și cântă în tăcere
Doar pădurile o pot auzi
Doar stropii de apă
Și cei care se aseamănă lor

Carmen cântă
Ca numele său
Peregrină între orele
Și cuvintele
Peregrină între noaptea
Și afecțiunea
Între ziua
Și distanțele necesare

Aici sunt răspândite în eter
Câteva
Din cânturile sale luminoase
Care pot deschide porți
Și purifica ferestre
Ca săruturile unui copil.

Luis Cruz-Villalobos
Santigo de Chile, toamna 2018.

PRELUDII
PRELUDIOS

Muzica și Poezia

Nota își căuta prin lumea
Sunetului
perechea, și originea, și descendența…
Se alergau notele,
căci fiecare, deși singură,
se dorea acompaniată
în cadență, cu măsură, nu oricum.
Și așa s-a născut Muzica!

Silaba își căuta prin lumea
Cuvântului
altă silabă ca să se împlinească-n vers.
Se apropia, se îndepărta de alte silabe
până și-a găsit sensul și semnificația
pe care uneori le-ascundea,
de nu le pricepea oricine.
Și așa s-a născut Poezia!

Inspirate,
nota și silaba au vrut să mulțumească
Celui ce le-a făcut pe toate
și de nimic nu uită.
Și așa s-a născut Rugăciunea!

Muzica și Poezia sunt Rugăciunea.

La Música y la Poesía

La nota buscaba por el mundo
del Sonido
su pareja y su linaje…
Se correrían las notas,
porque cada una, aunque era sola,
se quería acompañada
en ritmo, con medida,
no por casualidad.
¡Y así nació la Música!

La Sílaba buscaba por el mundo
de la Palabra
otra silaba para cumplirse en verso.
Se acercaba, se alejaba de otras sílabas
hasta cuando encontró
el sentido y la significación
que a veces les escondía,
para que no se entendiera por cualquiera.
¡Y así nació la Poesía!

Inspiradas,
la nota y la silaba querían agradecerle
al Aquel que lo ha hecho a todo
y que nada ha olvidado.
¡Y así nació la Oración!

¡La Música y la Poesía son la Oración!

Atracții

Îmi plac etimologiile
care mă conduc
la esența cuvintelor – Cuvântul.

Ador onomastica
ce îmi relevă
interiorul celui îmbrăcat în nume.

Mă atrag hărțile umane
ce-mi deschid drumuri imposibile
spre locuri destinale.

Mă fascinează clepsidrele:
curgerea timpului
și taina întoarcerii lui.

Mă provoacă
limbajul ludic
din care mă salvează versul.

Mă doresc o bibliotecă
în care gravitația cărților
să mă eternizeze.

Atracciones

Me gustan las etimologías
que me conducen
a la esencia de las palabras: la Palabra.

Amo la onomástica
que me revela
el interior del que está vestido el nombre.

Me atraen los mapas humanos
que me abren caminos imposibles
hacia lugares de destino.

Me fascina el reloj de arena:
el flujo del tiempo,
también el secreto de su retorno.

Me desafía
el lenguaje lúdico
de donde me salva el verso.

Quisiera ser una biblioteca
donde la gravitación de los libros
me eternizara.

Chemarea cerurilor

Spre cerul de sus, dinafară,
ne-ntoarcem privirea
când ne e greu, cu uimire,
când ne e bine, spre mulțumire,
devorându-l cu întrebările noastre,
cu uimirile noastre.

Cerul care se devorează așa
este cerul de Apoi!
Pământul Cerului…

Spre el ne-nălțăm cu visul ades,
urca-vom la el cu sufletul odată…

Pe cerul dinlăuntru,
mulțime de stele ne luminează universul,
doar una e cea mai strălucitoare -
steaua călăuzitoare –
alibi la neîmpliniri,
refugiu în vreme de exil…

Cerul care nu se vede
e cerul de aici și acum!
Cerul Pământului…

Suspendați între două ceruri,
răspundem fiecare altfel chemării lor.

Dincolo de ceruri, în al nouălea cer,
doar împreună pregustăm Veșnicia,
visându-ne Viața ce va să vie…

La llamada de los cielos

Al cielo de arriba, de fuera,
giramos la mirada
cuando tenemos dificultades, con asombro,
cuando estamos bien, para agradecer,
devorándolo con nuestras preguntas,
con nuestros asombros.

¡El cielo que se devora así
es el cielo del Después!
La tierra del Cielo…

Hacia él a veces nos aproximamos con el sueño;
a él subiremos con el alma alguna vez…

En el cielo de dentro
un montón de estrellas nos brilla el universo
pero solo una es más brillante –
la estrella guiadora –
justificación a los incumplidos,
refugio en tiempo de exilio…

¡El cielo que no se ve
es el cielo de aquí y ahora!
El cielo de la Tierra…

Suspendidos entre dos cielos,
respondemos cada uno a su llamada de otra manera.

Detrás de los cielos, en el nuevo cielo,
solo juntos vamos degustando la Eternidad,
soñando juntos la Vida que será…

Detaliu

Viața noastră este și detaliu,
poate mai ales detaliu.

Căutăm doar întregul, nu privim partea;
ne interesează doar viața,
nu fiecare clipă din care e formată;
căutăm Omul abstract, idealul,
nu pe cel din carne și oase;
ne interesează arhitectura umană,
nu detaliul;
privim în general, nu în particular;
căutăm absolutul și pierdem relativul.

În mic stă marele:
în picătura de apă, oceanul nemărginit;
în stropul de senin, cerul înalt;
în nota muzicală, armonia;
în cuvântul "iubire", Iubirea;
în întâmplare, necesitatea;
în parte, întregul;
în Clipă, viața toată;
în privirea ta, sufletul tău dezvelit;
în gestul tău, umanitatea;
în pasul tău, cadența lumii;
în vorba ta, muzica sferelor;
în șoapta ta, suspinul Universului;
în brațele tale, cuprinderea Infinitului;
în atingerea ta, mâna lui Dumnezeu;
în mine tu, în tine eu.

Viața noastră este și detaliu,
poate mai ales detaliu.

Detalle

Nuestra vida es también detalle,
tal vez sobre todo detalle.

Buscamos solo el todo, no miramos la parte;
nos interesa solo la vida,
no cada instante de lo que está formada;
buscamos al Hombre abstracto, el ideal,
no el que es de carne y hueso;
nos interesa la arquitectura humana, no el detalle;
miramos en general, no en particular;
buscamos lo absoluto y perdemos lo relativo.

En lo pequeño está lo grande:
en la gota de agua, el océano sin límites;
en la salpicadura de rocío, el alto cielo;
en la nota musical, la armonía,
en la palabra "amor", el Amor;
en la casualidad, la necesidad;
en la parte, el todo;
en el Instante, la vida entera;
en tu mirada, tu alma desnuda;
en tu gesto, la humanidad;
en tu paso, la cadencia del mundo;
en tu palabra, la música de las esferas;
en tu susurro, el suspiro del Universo;
en tus brazos, el abrazo del Infinito;
en tu toque, la mano del Dios;
en mí, tú, en ti, yo.

Nuestra vida es también detalle,
tal vez, sobre todo, detalle.

În căutarea identității

Mă retrag în anonimatul cearșafurilor
să-mi regăsesc identitatea de Evă,
dezvelită de falsele veșminte care mă arată
cum aș vrea să mă vadă ceilalți.

Mă ascund printre cuvinte,
rostind dorințele celorlalți,
nu ale mele. Cuvântul încarnat
în spiritul meu mă salvează.

Mă las dusă de valul care mă pierde
dar numai așa mă regăsesc,
alături de ceilalți, ca ființă
condamnată la neființă.

Mă exilez în vis – spațiul întâlnirilor
cu imposibilul, cu incredibilul,
cu frumusețea și bunătatea
în stare absolută.

Dau la schimb timpul orașului
pentru veșnicia satului…

Evadez din mine în tine
ca să fiu cea care aș vrea să fiu.

En la búsqueda de la identidad

Me retiro en el anonimato de las hojas
para reencontrar mi identidad de Eva,
divulgada de falsos vestidos que me muestran
como quieren verme los otros.

Me escondo entre palabras,
diciendo los deseos de otros,
no los míos. La Palabra encarnada
en mi espíritu me salva.

Me dejo llevar por una ola que me pierde
pero solo así me reencuentro
al lado de los otros como seres
condenados al no ser.

Me exilio en el sueño – el espacio de los encuentros
con lo imposible, con lo increíble,
con la hermosura y la bondad
en estado absoluto.

Hago el trueque, el tiempo de la ciudad
para la eternidad del pueblo…

Escapo de mí en ti
para ser la que quería ser.

Cuibul meu

Mă cuibăresc în mine
să mă regăsesc;
îmi cuibăresc simțirea în vers
și pun poeziile mele în alte cuiburi,
precum cucul ce dăruiește lumii
ce-are mai de preț.

De-ar fi să mă-ntâlnesc
cu păsările sufletului meu,
în zborul meu spre Înalt,
nu le-aș mai recunoaște, căci aș fi o alta,
nu cea de dinaintea zborului,
închisă în cuibul prejudecăților mele,
limitelor mele,
neputințelor mele,
iubirilor mele…

Cuibul visurilor mele e Cerul
în care El mă așteaptă visându-mă…

Mi nido

Me acurrúco en mí
para recuperarme;
Acurrúco mi sentimiento en verso
y pongo mis poemas en otros nidos,
como el cuco que regala al mundo
lo que tiene más precioso.

Si me encontrara
con las aves de mi alma
en el vuelo hacia al Cielo,
no les reconocería, porque sería otra,
no la de antes del vuelo,
cerrada en el nido de mis prejuicios,
de mis limites,
de mis debilidades,
de mis amores…

El nido de mis sueños es el Cielo
donde Él me espera soñándome…

Singurătate

Mulțime, mulțime…
Și dorita singurătate…

Alerg, alerg după ce îmi lipsește:
în mulțime doresc singurătatea,
în singurătate tânjesc după mulțime.

Singurătate, singurătate…
Nu te-aș da pentru o Clipă de amor,
doar pentru absoluta Iubire:
Dumnezeu – singurătatea supremă.

Două singurătăți
ce se vor întâlni la infinitul așteptării.

Soledad

Muchedumbre, muchedumbre…
Y deseada soledad…

Corro, corro después de que la echo de menos:
en muchedumbre quiero la soledad,
en soledad ansío de muchedumbre.

Soledad, soledad…
no te daría para un Instante de amor,
solo para el absoluto Amor:
Dios – la soledad suprema.

Dos soledades
que se encontrarán en el infinito de la espera.

Meditație

Sparg realitatea
și o recompun
în Poezia Iubirii.

Ce văd e doar al meu,
ce gândesc îmi aparține,
ce simt sunt eu.

Nu pot să dau la troc
bucăți din carnea mea,
cioburi din simțirea mea,
așchii de gând.

Mă ofer fără rest
doar Celui ce m-a aruncat
în această lume,
fără să mă uite.

Celor ce l-au desăvârșit Creația,
le ofer renașterea mea
cotidiană.

Meditación

Rompo la realidad
y la reconstruyo
en la Poesía del Amor.

Lo que veo es solo lo mío,
lo que pienso me pertenece,
lo que siento soy yo.

No puedo dar al trueque
un trozo de mi carne,
fragmentos de mi sentimiento,
astillas de pensamiento.

Me ofrezco sin restos
solo a Él que me lanzó
a este mundo
sin olvidarme.

A los que Le cumplió su creación
le ofrezco mi renacimiento
de cada día.

Vreme de aşteptare…

Şi sămânța aşteaptă încolțirea,
şi cuibul, întoarcerea rândunicii,
şi marea, revărsarea râurilor,
şi seceta, ploaia,
şi floarea să devină fruct.

Şi orice lucru, însufleţirea,
şi căderea, înălțarea,
şi visul, împlinirea,
şi diamantul, şlefuirea,
şi viața, renaşterea.

Și eu pe tine.

O lume în aşteptare.
Vreme de aşteptare…

Tiempo de espera…

Y la semilla espera la germinación,
y el nido el retorno de la golondrina,
y el mar el aumento de los ríos,
y la sequía la lluvia,
y la flor volverse fruto.

Y cualquier cosa la animación,
y la caída la ascensión,
y el sueño el cumplimiento,
y el diamante el pulimento,
y la vida el renacimiento.

Y yo a ti.

Un mundo de espera.
Tiempo de espera…

Adevăratele Iubiri...

Adevăratele Iubiri…
... sunt posibile
pentru că sfidează imposibilul.
... sunt fără sfârșit
pentru că nu încep niciodată.
... sunt neuitate
pentru că le-a uitat timpul.
... sunt dincolo de moarte
pentru că trăiesc Veșnicia în fiecare Clipă.
... sunt absolute
pentru că nu relativizează nimic.
... sunt necuvântate
pentru că sunt binecuvântate.

Adevăratele Iubiri
sunt cele care iubesc Adevărul!

Los Amores verdaderos…

Los Amores verdaderos …
… son posibles
porque desafían lo imposible.
…son sin fin
porque no empiezan jamás.
…son inolvidables
porque los ha olvidado el tiempo.
… son más allá de la muerte
porque viven la eternidad en cada Instante.
… son absolutos
porque no relativizan nada.
… son no dichas
porque son bendecidos.

¡Los verdaderos Amores
son los que aman la Verdad!

Râvnita eternitate

Simțind o vrere,
m-am retras la marginea lumii
într-o clipă de derută
spre lămurire lăuntrică.

Cu porturile sufletului
devastate oniric,
aștept la mal mângâierea
unui val liric.

Cerul își revarsă grația
peste înălțimea olimpică a viselor mele
ce-și cer dreptul la existență.

În taină
caut rânduiala cosmică
iar în natură, casa lui Dumnezeu.

În întuneric arde flacăra așteptării,
stihia fără formă dar cu putere –
rugăciunea.

În lumină,
fragede înmurguriri:
vise în arborele vieții.

Clipa de singurătate -
râvnita eternitate.

Añorada eternidad

Sintiendo una añoranza,
me he retirado al margen del mundo
en un instante de derrota
para aclararme por dentro.

Con los puertos del alma
devastados por lo onírico,
espero a la orilla la caricia
de una ola lírica.

El cielo desborda su gracia
sobre la cumbre olímpica de mis sueños
que solicitan el derecho a la existencia.

En el misterio
busco el orden cósmico,
y en la naturaleza la casa del Dios.

En lo oscuro quema la llama de la espera,
el fantasma sin forma pero con fuerza –
la oración.

A la luz,
suaves yemas:
sueños en el árbol de la vida.

Instante de soledad -
añorada eternidad.

Imposibila iubire

Imposibilul mergea prin lume,
la vedere;
în subteranele ființei,
posibilul se împlinea
într-o altă lumină…
Arderi totale, fără rest.

Partea nevăzută decide totul!
Spirala tăcerii scrie adevărata istorie!

Imposibila iubire trece,
nevăzutele ei rămân!

El imposible amor

Lo imposible andaba por el mundo,
a la vista;
en los subterráneos del ser,
lo posible se cumplía
en otra luz…
Quemado totalmente, sin restos.

¡La parte desconocida lo decide todo!
¡La espiral del silencio escribe
la verdadera historia!

El imposible amor pasa,
sus desconocidos quedan.

Ca visul să trăiască…

Ca visul să trăiască,
să rămână ceea ce e!
Bun la toate:
la dorință-neputință;
la renaștere-speranță;
la un mai bine-iluzie;
la un Dincolo-amăgire;
la mine-negare.

De ce să ne rugăm atunci
ca să se împlinească,
adică să devină
ceea ce nu va mai fi niciodată,
când el ne întreține viața?

Poate că și eu sunt visul Lui
pentru care, ca să se-mplinească,
va trebui să mor
ca și cum aș fi existat…

Para que el sueño viva…

Para que el sueño viva,
¡qué queda lo que es!
Bueno a todo:
al deseo-imposible,
al renacimiento-esperanza;
a una mejor-ilusión;
a una Después-ilusión;
a mi-negación.

¿Por qué rogamos entonces
que se cumpla,
que se convierta
en lo que nunca más sería,
cuando él nos sostiene la vida?

Tal vez también yo soy Su sueño
que para cumplirse
es necesario morir
como si fuera a existir…

Sacrul în viața cea de toate zilele

Vieți trecute, mitologii,
istorii, realități prezente, vise.

Caut în acest lung șir
o constantă
care să-mi arate
sensul existenței
și esența vieții,
nucleul dur,
inalterabilul, neschimbabilul.

În căutare,
apuc drumul rațiunii
ce îmi dă criterii
pentru judecare dreaptă,
și găsesc variabile,
elemente schimbătoare,
dependente de reperele alese.

Apuc drumul moralei
și întâlnesc alte repere –
valori relative
în timp și spațiu.

Ce drum îmi rămâne?
Trăirea pură,
neatinsă de reguli,
legități, convenții, cuvânt.

Relația, dătătoare
de hrană spirituală,
de energie necreată:

Calea spre El.

Lo sagrado de la vida de cada día

Vidas pasadas, mitologías,
historias, realidades presentes, sueños.

Busco en esta larga historia
una constante
que me indique
el sentido de la existencia
y la esencia de la vida,
el núcleo duro,
lo inalterable, lo no cambiable.

Buscando,
empiezo el camino de la razón
que me da los criterios
para un juicio correcto,
y encuentro variables,
elementos cambiantes,
dependientes de referencias elegidas.

Empiezo el camino de lo moral
y encuentro otras referencias –
valores relativos
en tiempo y espacio.

¿Qué camino me permanece?
Experiencia pura,
no tocada por reglas,
leyes, convenciones, palabra.

La relación que da
la comida espiritual,
de energía no creada:

El Camino hacia Él.

Diviziune

În fiecare zi
primim scrisori de dragoste.
Unele rămân nedeschise, din indiferență,
altele sunt deschise.

Cei care le deschid se împart în trei:
cei care le citesc și le aruncă,
cei care le citesc și le recitesc,
cei care le citesc și răspund.

Cei care răspund se împart în două:
cei care răspund din obligație,
cei care răspund cu dragoste.

Expeditorul îi iartă pe toți
dar nu-i uită pe cei cu care comunică la fel.

División

Cada día recibimos cartas de amor.
Unas quedan sin abrir, por indiferencia,
otras son abiertas.

Los que las abren se dividen en tres:
las que las leen y las dejan,
los que las leen y las releen,
los que las leen y responden.

Los que responden se dividen en dos:
los que responden por obligación,
los que responden con amor.

El remitente de las cartas perdona a todos
pero no olvida a los que comunica de igual manera.

Între tăcere și liniște

Zgomotul tăcerii
îmi zgârie auzul
sufletului în așteptare.
Muzica liniștii
îmi încântă privirea
inimii în contemplare.
Între tăcere și liniște,
între negură și lumină,
între așteptare și contemplare
e viața mea
cea de toate zilele,
cea de toate clipele,
de nedestăinuit decât Lui.

Entre callado y silencio

El ruido del callado
molesta el oído
de mi alma en espera.
La música del silencio
encanta la mirada
de mi corazón en contemplación.
Entre callado y silencio,
entre niebla y luz,
entre espera y contemplación
es mi vida
la de todos los días,
la de todos los instantes,
de confesar solo a Él.

Totul mă interesează

Mă interesează: un ieri, un azi, un mâine.

Mă interesează amintirea -
exilul meu în vremuri tulburi.

Mă interesează fiecare Clipă,
căci din clipe e făcută viața.

Mă interesează visul -
ținta peregrinărilor mele.

Mă interesează Omul -
Chipul lui Dumnezeu în lume.

Totul mă interesează.

Todo me interesa

Me interesa: el ayer, el hoy, el mañana.

Me interesa el recuerdo –
mi exilio en tiempos turbulentos.

Me interesa cada Instante,
porque de instantes está hecha la vida.

Me interesa el sueño –
La meta de mis peregrinaciones.

Me interesa el Hombre –
La imagen de Dios en el mundo.

Todo me interesa.

Compensații

Eu, cea care dăruiesc mereu lubirea,
nu am luat când trebuia
o pauză reparatoare…
Dăruind mă voi îmbogăți!

Eu, cea care m-am grăbit spre fapta bună,
nu am așteptat
să mi se întoarcă.
Răsplata o voi avea în ceruri!

Eu, cea care am pornit în pelerinaje,
nu am avut alături
pe cel care să îmi calce pe urme.
L-am avut însă pe Dumnezeu mereu alături!

Eu, cea care am fost atâtea femei,
n-am fost niciodată
cea care ar fi pregustat Veșnicia în brațele tale.
În brațele Lui o voi trăi de-a pururi!

Compensaciones

Yo, que regalo siempre el Amor,
no tomé cuando necesitaba
un intermedio reparador…
¡Dando me enriqueceré!

Yo, que fui de prisa
hacia la buena obra,
no he esperado para retornar a mí.
¡La recompensa la tendré en los cielos!

Yo, que he partido en peregrinajes,
no he tenido al lado
al que anda sobre mis huellas.
¡He tenido a Dios siempre conmigo!

Yo que fui tantas mujeres, no fui jamás
aquella que degustara
la Eternidad en tus brazos.
¡En Sus brazos la viviría siempre!

FUGA ÎN DUET
FUGA EN DÚO

Dorința

Viața dinlăuntru
se vrea trăită în adevăr, fără mască.
Răspuns la chemarea golului,
căutarea a ceea ce ne lipsește.

Golul nu-l poate umple oricine…

Doar tu –
iubirea mea și libertatea mea,
credința mea și speranța mea,
umbra lui Dumnezeu ce mă acoperă.

Și tu, și eu –
două luturi însuflețite
de aceeași supremă voință,
două trupuri animate de aceeași căutare.

Ieșindu-ne în întâmpinare,
ne-mpărtășim cu pâinea gândurilor
și cu vinul simțămintelor noastre
în aventura dumnezeiesc de omenească,
dorită neterminare.

În tăcerea dorinței,
goliți de tot,
ne umplem în trup și suflet.

El deseo

La vida de dentro
quiere vivir en verdad, sin máscara.
Respuesta a la llamada del vacío,
la búsqueda de lo que nos falta.

El vacío no puede llenarlo cualquiera…

Solo tú -
mi amor y mi libertad,
mi fe y mi esperanza,
la sombra de Dios que me cubre.

Tú y yo -
dos barros animados
de la misma suprema voluntad,
dos cuerpos vivos
por la misma búsqueda.

Saliéndonos en bienvenida,
nos gustamos la comunión
del pan de los pensamientos
y el vino de nuestros sentimientos
en la aventura divina de humana,
deseada eterna.

En el silencio del deseo,
vaciados de todo,
nos llenamos en cuerpo y alma.

Mână în mână

Nu stârniți, nu treziți dragostea,
până nu vine ea!
Cântarea cântărilor

Dă-mi mâna ta și hai să alergăm
până la capătul pământului din noi,
până la marginea cerului nemărginit!

Vino, hai vino să ne-nvârtim
cu neliniștea morile de vânt
până ne-or albi zorii de ziuă!

Să plutim în visul lubirii
visând Credința și Speranța
până ne-om trezi în brațele Lui!

Și-apoi să ne bucurăm,
jertfiți pe crucea mântuirii noastre,
înflorită în Lumina Învierii!

Mano a mano

¡No suscites, no despiertes al amor
hasta que venga solo!
El Cantar de los Cantares

¡Dame tu mano y vamos a correr
hasta al cabo de la tierra de dentro,
hasta los bordes del cielo infinito!

Ven, vamos a girarnos
con la inquietud de los molinos de viento
hasta blanquearnos al alba!

¡Flotar en el sueño del Amor
soñando la Fe y la Esperanza
hasta despertarnos en Sus brazos!

¡Y después alegrarnos,
sacrificados en la cruz de la nuestra salvación
florecidos en la Luz del Renacimiento!

Cu tine…

Cu tine am învățat ce e Nimicul:
distanța de la mine la tine, în gând,
amintirea și visul în Clipă,
spațiul și timpul,
lumea toată.

Numai atunci
când suntem împreună,
trup și suflet,
simt

Nimicul Absolut.

Contigo…

Contigo aprendí lo que es la Nada:
la distancia de mí hacia ti, en pensamiento,
el recuerdo y el sueño en el Instante,
el espacio y el tiempo,
el mundo entero.

Solo entonces
cuando estamos juntos,
cuerpo y alma,
siento

La Nada Absoluta.

Doar tu

Dacă doar tu mă citești
printre necuvintele
rostirii mele
de pe buze, din surâs, din lacrimă;
dacă doar tu poți să-nțelegi
mesajul din versul meu;
dacă doar tu poți să simți
seismele mele intime;
dacă doar tu răspunzi
unei chemări nerostite,

atunci tu ești eul meu lăuntric,
chemarea nechemată,
ascultarea neauzită,
rostirea necuvântată,
dar binecuvântată.

Tu, adică eul meu,
și cu mine
făcuți Unul:
o singură suflare,
un singur chip.

Solo tú

Si solo tú me lees
por entre las no palabras
de mi elocución
de mis labios, de mi sonrisa, de mis lágrimas;
si solo tú puedes entender
el mensaje de mi verso;
si solo tú puedes sentir
mis terremotos íntimos;
si solo tú respondes
a una llamada no dicha,

entonces tú eres mi sino de dentro,
la llamada no llamada,
la escucha no escuchada,
la elocución no elucida,
solo bendita.

Tú, es decir, mi sino,
conmigo
hechos Uno:
un solo aliento,
una sola imagen.

De la mine la tine

De la mine la tine,
ca într-un vas comunicant,
urcă și coboară substanța vieții:
Poezia - mesaj cosmic de divinitate
ce ne umple sufletul de stele
și inima de luciri sclipitoare.

De pe chipul tău pe chipul meu,
transferuri de surâsuri cu-nțeles
ce n-au nevoie de cuvinte.

Stăpân pe tine, mă iei în stăpânire.
Nici vorbă de împotrivire,
ci doar de potrivire
a malurilor de așteptare
ce în implozie se ating.

De la mine la tine,
mesajul cosmic
în care ne-am contopit.

Poezia lumii,
încifrată în câmpul gravitațional,
se revarsă
pe chipul tău de vers,
pe chipul meu de cânt.

Desde mí hacia ti

Desde mí hacia ti,
como en un buque comunicante,
sube y baja la sustancia de la vida:
la Poesía – mensaje cósmico de divinidad
que nos llena el alma de estrellas
y el corazón de luces brillantes.

Desde tu rostro sobre el mío,
transferencias de sonrisas con sentidos
que no necesitan palabras.

Dueño a ti mismo, me recoges en dominio.
Nada de resistencia,
sino solo de coincidencia
de las orillas de espera
que en implosión se tocan.

Desde mí hacia ti, el mensaje cósmico
en cual nos hemos mezclado.

La Poesía del mundo,
codificado en el campo gravitacional,
se derrota
sobre tu rostro de verso,
sobre mi rostro de canto.

Diferențele

Eu privesc în amintire, tu, în vis;
eu zbor, tu înoți
sub semnul zodiilor incompatibile;
Iubirea mea e focul sacru, înălțător,
iubirea ta, lumina candelei cuminte;
Credința mea, larguri de zări paradisiace,
a ta, colț de rai;
Avântul meu, salt în Imposibil,
al tău, pasul cuminte;
eu fac din noapte zi,
tu ziua o transformi în noapte;
eu m-am îndrăgostit de visul tău,
tu, de amintirea mea;
eu, aici, în așteptare,
tu, dincolo, la sosire;
eu sunt cine am fost,
tu ești cine vei fi.

Dar, aceeași roată ne macină:
amintirea și visul,
zborul și înotul,
ziua și noaptea,
Iubirea și iubirea,
Credința și credința,
Avântul și avântul
cine am fost, cine vei fi.

Ah, diferențele…
ne macină diferențele.

Las diferencias

Yo miro en recuerdo, tú en sueño;
yo vuelo, tú nadas
bajo el signo de los zodiacos incompatibles;
mi Amor es el fuego sagrado elevado;
tu amor, la luz de la tranquila vela;
mi Fe, infinitos horizontes
paradisíacos,
tuya, rincón de Paraíso;
mi Ímpetu, salto en lo Imposible,
lo tuyo el paso seguro;
yo hago de la noche día,
tu día lo transformo en noche;
yo me enamoró de tu sueño,
tú, de mi recuerdo;
yo, aquí, esperando,
tú, detrás, a la llegada;
yo soy la que fue,
tú eres el que serás.

Pero la misma rueda nos muele:
el recuerdo y el sueño,
el vuelo y el nado,
el día y la noche,
el Amor y el amor,
la Fe y la fe,
el Ímpetu y el ímpetu,
quien fue, quien serás.

Ay, las diferencias…
nos muelen las diferencias.

Intimitate

Ce mă apropie de tine?
Ce mă îndepărtează?
Ce te apropie de mine?
Ce te îndepărtează?

Relația intimă, dincolo de privire,
de tăcerile grăitoare, de cuvinte,
absențele în lumina umbrelor,
atingerile și ezitările în vis…

Foaia de nea dinaintea scrisului,
scriitura așternută în puritate,
expirația mea mea inspirată de tine,
cartea vieții noastre
citită de fiecare altfel,
rescriindu-se, rescriindu-ne…

Rugăciunea noastră către Dumnezeu,
Dumnezeul inimii care ne iartă,
adâncul de taină din noi:
eu în taina lumii tale,
tu în taina lumii mele...

Intimidad

¿Qué me acerca a ti?
¿Qué me aleja de ti?
¿Qué te acerca a mí?
¿Qué te aleja de mí?

La relación íntima, detrás de mirada,
de silencios hablantes, de palabras.
Las ausencias en la luz de las sombras,
las tocadas y evitaciones en sueño…

El papel nevado antes de escribir,
la escritura puesta en la pureza,
mi inspiración inspirada en ti,
el libro de nuestra vida
leído cada vez de otra manera,
reescribiéndose, reescribiéndonos…

Nuestra oración hacia Dios,
el Dios del corazón que nos perdona,
el abismo del secreto de dentro:
yo en el misterio de tu mundo,
tú en el misterio de mi mundo…

Celui ce se poate întoarce

Numai cel ce a plecat
se poate întoarce:
cu gândul în amintire,
cu iluzia în vis,
cu pasul în drumul fără întoarcere…

Celui care nu a plecat,
îi e refuzată întoarcerea
în locul care oricum nu mai e același,
nici spiritul locului,
doar litera moartă
care nu se poate bucura de revedere.

Binecuvântate fie:
plecările și întoarcerile,
începuturile și reînceputurile,
sfârșiturile și în sfârșiturile
care ne eliberează
spre a putea să ne întoarcem
la ce am visat și nu s-a-ntâmplat,
la ce ar putea să fie
după o renaștere vie!

Al que puede volver

Solo el que se ha ido
puede volver:
con el pensamiento en el recuerdo,
con la ilusión en el sueño,
con los pasos en el camino sin vuelta…

Al que no se ha ido,
lo es negado el regresar
en el lugar que de todos modos no es lo mismo,
ni el espíritu del lugar,
sino la letra muerta
que no puede alegrarse del que regresa.

¡Benditas sean:
las partidas y los retornos,
los principios y la vuelta a comenzar
los finales y más allá
que nos liberan
para que podamos retornar
a lo que hemos soñado y no se ha cumplido,
a lo que podría ser
después de un renacimiento vivo!

Interzis!

Călătorule grăbit
prin viața mea,
pe cât de lungă mi-a fost
așteptarea,
pe-atât de scurt
popasul tău.

Nu te opri!
Continuă să mergi
că doar așa vei da un sens
căutării tale.

De te vei întoarce,
drumul va fi interzis
celui care a mai trecut pe-aici
și n-a privit în urmă
la plecare.

¡Prohibido!

Viajero de prisa
por mi vida,
como tan largo fue
mi espera,
así de corta
tu parada.

¡No te detengas!
Sigue andando
porque solo así darás un sentido
a tu búsqueda.

Si retornaras,
el camino será prohibido
al que ha pasado por aquí
y no miró hacia atrás
en la partida.

Piatra

Eu am construit podul
care să-mi prelungească libertatea interioară
în visul doritor de împlinire.

Tu ai construit zidul
care să te apere de tine,
asumându-ți libertatea din închisoarea ta.

Ne căutam pe noi înșine,
fiecare în felul său,
deși fiecare se căuta în celălalt…
Iluzii de libertate, iluzii de trăire în sine
cu sinele, cu celălalt…

Aceeași piatră mi-a zidit podul,
ți-a podit zidul -
piatra care nu se ridică și nici nu se aruncă…

Ridic-o tu, Doamne al meu, și lovește
inimile noastre împietrite!

Piatra care scapără scânteia revelatoare
ce arde dorul și aprinde amorul.

La piedra

Yo construí el puente
para prolongar mi libertad interior
en el sueño deseado de cumplirse.

Tú has construido la pared
para guardarte de ti mismo,
suponiéndote la libertad de tu cárcel.

Nos buscamos a nosotros mismos,
cada uno a su manera,
aunque cada uno se busca en el otro…
Ilusiones de libertad, ilusiones de vivir en sí
con su sino, con el otro…

La misma piedra ha construido mi puente,
ha construido tu pared –
la piedra que no se eleva, ni se tira…

¡Elévalo Tú, Dios mío, y golpea
nuestros corazones empedrados!

¡La piedra que chispea el brillante revelador
que quema la añoranza y enciende el amor!

Ipoteze condiționale

De-aş întinde mâna,
sunt sigură că te-aş atinge
dar atunci ai fi aievea,
şi ar muri aşteptarea.

De-aş ridica privirea,
te-aş vedea, dar nu te-aş recunoaşte
căci ai fi un altul decât în închipuire,
şi ar muri speranța.

De ți-aş vorbi în şoapte,
tu mi-ai răspunde şi te-aş auzi
dar n-ai fi tu cel ascultat,
şi ar muri şi visul.

Căci tu eşti şi rămâi
aşteptatul, doritul şi visatul
din zi și din noapte, pentru o viață
şi Viața de dincolo de moarte.

Hipótesis condicionales

Si estirase mi mano
estoy segura que te tocaría
pero entonces serías real
y moriría mi espera.

Si elevara mi mirada,
te vería, pero no te reconocería,
porque serías diferente a lo que imaginaba,
y moriría la esperanza.

Si te hablara con susurros,
tú me responderías y te oiría
pero no serías tú el que estaba escuchado
y moriría también el sueño.

Porque tú eres y quedas,
el esperado, el querido y el soñado
de cada día y noche, para una vida
y la Vida de más allá de la muerte.

Când…

Când vei înțelege
că valul meu de bucurie
ascunde o mare de tristețe,
că dorința mea de comunicare
este vitală,
că doar soarele privirilor tale
îmi încălzește sufletul,
că privirea mea înlăuntru
este dialogul cu Dumnezeu;

când mă vei căuta
nu doar în visul fără umbră;
când îmi vei vorbi
nu doar cu privirea;
când mă vei atinge
nu doar cu gândul nocturn;
când îmi vei dărui
nu doar darul meritat,
ci și pe cel așteptat,

abia atunci mă vei fi cunoscut.

Cuando…

Cuando comprenderá
que mi ola de alegría
esconde una gran tristeza,
que mi deseo de comunicación
es vital,
que solo el sol de tus miradas
calienta mi alma,
que mi mirada de dentro
es el diálogo con Dios;

cuando me buscarás
no solo en el sueño sin sombra;
cuando me hablarás
no solo con la mirada;
cuando me tocarás
no solo con el pensamiento nocturno;
cuando me regalarás
no solo el don merecido,
sino el que lo espera,

apenas entonces tú me conocerás.

Miridele

Precum preotul, când proscomidește,
scoate din prescură bucățele mici
pentru pomenire,
la fel am scos, din pâinea noastră
cea de toate zilele,
cuvintele
care, framântate în aceste versuri,
vin să pomenească două nume:
al autoarei și al îngerului ei păzitor.

Și scrisul e un fel de pomenire
a celor ce-am fost, a celor ce vom fi…

Și cuvântul s-a făcut carne,
și din firimituri s-au săturat,
și puținul cu forță de tot,
și pâinea noastră cea de toate zilele,
și miridele pentru pomenire,
și numele de pomenire,
și rugăciunea care produce întâlnirea,
și întâlnirea cu El mijlocită de credință.

Și tu, și eu, două miride întru pomenire,
două jertfe pe altare de credință,
două suflete unite de Duhul Sfânt.

***Migajas de la Hostia Santa*[1]**

Así como el sacerdote,
cuando extrae pequeños trocitos
de pan sagrado de la Hostia Santa,
así he sacado yo de nuestro pan
de cada día
las palabras
que, amasadas en estos versos,
van a recordar dos nombres:
el de la autora, y el del Angel Protector.

Pues lo escrito es también una manera de recordar
a los que fueron, a los que serán...

Y la palabra se hizo carne,
y de las migajas se han saciado,
y el poco con la fuerza del todo,
y nuestro pan de cada día,
y los fragmentos de los recuerdos,
y los nombres para recordar.
Y la oración que lleva al encuentro,
y el encuentro con Él, mediado por la fe.

Y tú y yo: dos migajas en un solo recuerdo,
dos sacrificios en el altar de la fe,
dos almas que han sido unidas por el Espiritu Santo.

---

[1] *Migajas de la Hostia Santa*: la autora utiliza la palabra 'miridele'. Según el rito oriental, la Sagrada Hostia se fragmente antes de la Eucaristía en múltiples fragmentos que se disponen según un orden determinado sobre la patena, representando cada fragmento a Jesucristo, la Virgen, los santos, los difuntos, y las intenciones de la Misa.

De ne-am iubi…

De ne-am iubi
în ritual de gând
telepatic și insomniac,
în jocul arderilor neconsumate,
al seismelor înfiorate,
am atinge extazul
în Clipa de eternitate
pentru veșnicie pierdută.

De ne-am iubi
în ritmul pulsului neprihănit
al sentimentului revelator,
la margini de răbdare
așteptând implozia dorinței unificatoare,
ni s-ar releva forța Unului
în doimea anonimă.

De ne-am iubi
în taina rugăciunii,
pe altarul credinței
jertfa noastră dându-ne,
ca doi fulgi de nea căzuți
din memorii uitate,
ne-ar ninge sublimul
din Lumina cerului deschis.

Si nos amáramos…

Si nos amáramos
en un ritual de pensamiento
telepático e insomnio,
en el juego de los quemados no consumidos,
de los terremotos tremolantes,
tocaríamos el éxtasis
en el Instante de eternidad
para siempre perdida.

Si nos amáramos
en el ritmo del latido puro
del sentimiento revelador,
al borde de la paciencia
esperando la implosión del deseo unificadora,
se nos revelaría la fuerza del Uno
en dualidad anónima.

Si nos amaramos
en el misterio de la oración,
sobre el altar de la fe
nuestro sacrificio dándole,
como dos copos de nieve caídos
de memorias olvidadas,
nos nevaría lo sublime
de la Luz del cielo abierto.

Răsplata așteptării

Asculți, visezi? Afară este noapte...
Și câte nopți învăluite-n misterioase
taine de-așteptare
au pregătit această-mbrățișare!

Afară, fulgii ce se grăbesc să cadă
s-au preschimbat în stropi
de căldura îmbrățișării de foc.

Înăuntru, învăluite în parfum de femeie,
inimile noastre țin ritmul ploii
dorințelor ce-au curs așteptarea,
sufletele noastre pregustă Înălțarea...

Mai înăuntru, înlăuntru,
fluturii se sărută
în emoția îmbrățișării.

La recompensa de la espera

¿Escuchas, sueñas? Fuera está de noche...
¡Y cuántas noches enveladas en
misteriosos secretos de espera
han preparado este abrazo!

Fuera, los copos de prisa cayendo
se han cambiado en gotas
por el calor del abrazo de fuego.

Por dentro, envelados en perfume de mujer,
nuestros corazones toca el ritmo de la lluvia
de los deseos que han fluido la espera,
nuestras almas pregustan la Elevación...

Más dentro, más allá de dentro,
las mariposas se besan
en la emoción del abrazo.

Pelerini spre El

Pelerin prin Cuvântul din vremea aceea
aduci învățătura în cetate
și tihna clopotind la sărbătorile zilnice.

Binecuvântați fie-ți pașii pe Calea aleasă!

Pelerină pe căile inimii
caut pulsul fiorului
ce bate la porțile nemuririi.

Binecuvântată-mi fie căutarea cu sens!

Cu mintea dusă departe în zare,
cu inima statornicită în lubire,
ne-ntâlnim în pelerinajul vieții cu unica țintă:

El.

Peregrinos hacia Él

Peregrino por la Palabra de illo tempore
aportas el saber en la ciudadela
y el silencio campaneando en las fiestas cotidianas.

¡Benditos sean tus pasos por el verdadero Camino!

Peregrina por los senderos del corazón
busco el latido del temblor
que llama a las puertas de la eternidad.

¡Bendita sea mi búsqueda con sentido!

Con la mente partida por el lejano horizonte,
con el corazón constante para el Amor,
nos encontramos en el peregrinaje
de la vida con único sentido:

Él.

Timp de Sărbătoare

De ce o Sărbătoare aduce reînnoirea?
E o ieșire din timpul cotidian,
o ruptură de trecut
și o intrare într-un timp sacru
ce promite o renaștere, un nou început.
Sărbătoarea e timp și spațiu laolaltă:
timpul Clipei și spațiul Întâlnirii…

În ciclurile Sărbătorilor sacre,
repetiția e o promisiune de noutate absolută:
înnoirea timpului din noi.
Și noutatea ce e?
O evadare din prezent spre un mâine dorit…
Înaintare, cu spatele la trecut.
Dreptul de a lua viața de la capăt.

Dacă vrei să trăiești întru Sărbătoare,
ai curajul să fii fericit!
Ieși din vârtejul inerției!
Creează noul, nu doar îl aștepta!
Fii capabil să te înnoiești!
Obișnuiește-te cu neobișnuitul,
contrapondere la plictiseală!

Deși pledez pentru stabilitate,
există un risc al sedentarismului…
Accept stabilitatea doar
în statul pe gânduri,
în lectură, în rugăciune,
în intimitatea trăirii cu sinele.

Tiempo de Fiesta

¿Por qué una fiesta aporta renovación?
Es una salida del tiempo cotidiano,
una ruptura del pasado
y una entrada en el tiempo sagrado
que promete un renacimiento, un nuevo principio.
La Fiesta es tiempo y espacio juntos:
el tiempo del Instante y el espacio del Encuentro…

En los ciclos de las fiestas sagradas,
la repetición es una promesa de novedad absoluta:
la renovación del tiempo de dentro.
¿Y la novedad qué es?
Un escape del presente hacia un mañana deseado…
El avance, de espaldas al pasado.
El derecho a empezar de nuevo la vida.

Si quieres vivir en Fiesta,
¡ten el coraje de ser feliz!
¡Sal del remolino de la inercia!
¡Cree de nuevo, no solo lo esperes!
¡Sé capaz de renovarte!
¡Acostúmbrate, con desacostumbrado
contrapeso, al aburrimiento!

Aunque abogo para la estabilidad,
existe un riesgo del sedentarismo…
Acepto la estabilidad solo
por la decaída en pensamientos,
en la lectura, en la oración,
en la intimidad de vivir con el sino.

Sărbătoarea poate intra în destinul tău.
Așadar, fii pregătit să-i răspunzi!
Stinge lumina! Haosul de început…

Fiat lux! Și se va face lumină.
Unul altuia, Lumina…

La fiesta puede entrar en tu destino.
Con que, ¡estate preparado para responderle!
¡Apaga la luz! El caos del principio…

¡Fiat lux! Y será luz.
Uno a otro, la Luz…

Dincolo de mine

Ca primitivul,
în fața idolului venerat,
interzis atingerii:

te presimt
ordine în haosul din mine,
căutător de sens;

te simt
mister de nepătruns –
taina existenței mele;

te gândesc
lege morală –
pură convenție relativă;

te vreau
religia mea
în care să cred orbește;

te imaginez
amintirea dintâi,
visul cel din urmă;

te intuiesc
mitul din care nu mai vreau să ies,
decât cu tine;

te vreau
ultimul element al existenței mele -
metafizica mea.

Detrás de mí

Como el primitivo
ante su ídolo adorado,
prohibido de tocar:

te presiento
orden en el caos de mí,
buscador de sentido;

te siento
misterio incomprensible –
el secreto de mi existencia;

te pienso
ley moral –
pura convención relativa;

te quiero
mi religión
en la cual creer ciegamente;

te imagino
el recuerdo primero,
el último sueño;

te intuyo
el mito de donde no quiero salir nunca,
solo contigo;

te quiero
el último elemento de mi existencia –
mi metafísica.

Sub semnul Poeziei

Pe chipul tău ca un sonet,
un zâmbet rebel mă cheamă:
Îndrăznește!

Poezia ne-a atras în câmpul gravitațional,
din doi devenind Unul în spirit, nu în literă.
Rimăm îmbrățișat, în carne și oase,
și încrucișat, răstigniți în destin.

Din amestecul de cuvinte din noi,
tragem la sorți Cuvântul
ce ne-a adus împreună,
întrupat în Poezia lumii.

Abia de mai putem zâmbi
după armonia celestă, în duet,
ce ne-a topit orgoliile, prejudecățile...

Poezie! Doar tu faci posibilă cunoașterea
mesajului cosmic.
Doar tu împlinești orice dorință.

Bajo el signo de la Poesía

Sobre tu rostro como un soneto,
una sonrisa rebelde me llama:
¡Atrévete!

La Poesía nos trajo al campo gravitacional,
de dos devenido Uno en espíritu, no en letra.
Rimamos abrazados, en carne y huesos,
y entrecruzados, crucificados en el destino.

Por la mezcla de palabras de dentro,
sacamos la Palabra
que nos aportó juntos,
encarnada en la Poesía del mundo.

Basta con que sonriamos,
después la armonía celestial en dúo
nos derrite las vanidades, los prejuicios…

¡Poesía! Solo tú haces posible el conocimiento
del mensaje cósmico.
Solo tú cumples cualquier deseo.

Carmen Bulzan (*Carmen Peregrina*), n. 13 iunie 1953 în Drobeta-Turnu-Severin, România. Profesor universitar doctor în sociologie la Universitatea Ecologică din București, România. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Poetă, eseistă, traducătoare din/în limba spaniolă. A tradus din Miguel de Unamuno (poezie, roman, eseuri), Alfredo Pérez Alencart, Carmen Martínez (Spania) ș.a.. A primit numeroase premii printre care: *Diploma de onoare* a Asociației „Vorba noastră" din Viena (Austria, 2003), *Premiul de Excelență* (Drobeta-Turnu-Severin, România, 2011), *Premiul Eminescu* pentru traducere (București, România, 2011), *Premiul Umberto Peregrino* și *Marele Merit Cultural* (Brazilia 2016), *Medalia de aur* la Festivalul Internațional "Mihai Eminescu, Craiova, România, 2017 între altele.

Carmen Bulzan (*Carmen Peregrina*), n. 13 de junio 1953 en Drobeta-Turnu-Severin, Rumanía. Catedrática de Sociologia en la Universidad Ecológica de Bucarest, Rumanía. Miembro de la Unión de Escritores de Rumanía. Poeta, ensayista, traductora de/al espanol. Ha traducido a Miguel de Unamuno (poesia, novela, ensayos), Alfreddo Pérez Alencart, Carmen Martínez (España) y.o.. Premios recibidos: el *"Diploma de honor"* de la Asociación "Vorba Noastră" de Viena (Austria, 2003), el *"Premio de Excelencia"* (Drobeta-Turnu-Severin, Rumanía, 2011), el *"Premio Eminescu"* de traducción (Bucarest, Rumanía, 2011), el Premio "*Umberto Peregrino*" y "*Gran Mérito Cultural*" (Brasil, 2016), la medalla de oro en le Festival Internacional "Mihai Eminescu", Craiova, Rumanía, 2017, entre otros.